

" ...

II İTİRAZIN GEREKÇESİ :

İtiraz yoluna başvuran mahkemenin başvuru kararının gerekçe bölümü aynen şöyledir.

"Sanıklar savunmalarında ceza verilecekse 647 sayılı Yasa'nın lehlerine olan tedbirlere çevrilmesini ve tecilini istemişlerdir. Yasa ile eklenen 352/a maddesi amir hükmünce 647 sayılı Yasa'nın 4. ve 6. maddelerinin 2004 sayılı Kanununa göre verilecek cezalara uygulanma imkanı 3222 sayılı Yasa ile yoksun kılınmıştır. Bu durum ise; 765 sayılı TCK'nunca cezalandırılan şahıslara uygulanan TCK'nun cezaların tecili faslını teşkil eden hükümler ile cezaların infazı hakkındaki 647 sayılı Yasa'yı değiştiren 3506 sayılı 7.12.1988 günlü Yasa'nın 6. maddesi ile 647 sayılı Yasa'nın 4. maddesi değiştirilerek kısa süreli hürriyeti bağlayıcı cezaların paraya çevrilme nispeti düzenlenmiştir. 7.12.1988 günlü, 3506 sayılı Yasa'nın, 647 sayılı Yasa'nın 3. maddesini değiştiren 5. maddesi ile "Bir yıl ve daha az süreli hürriyeti bağlayıcı cezalar kısa sürelidir" diye tarif edilmiştir.

Öte yandan 647 sayılı Yasa'nın 6. maddesini değiştiren 3506 sayılı Yasa'nın 8. maddesi, "Adliye mahkemelerince para cezasından başka bir ceza ile mahkum olmayan kimse, işlediği bir suçtan dolayı ağır veya hafif para veya bir yıla kadar (bir yıl dahil ağır hapis veya iki yıla kadar (iki yıl dahil) hapis veya hafif hapis cezalarından biri ile mahkum olur ve geçmişteki hal ve suç işleme hususundaki eylemine göre cezanın ertelenmesi deride suç işlemekten çekinmesine sebep olacağı hakkındaki mahkemece kanaat edilirse bu cezanın ertelenmesine hükmolunabilir." denilmektedir.

Bu hükümler karşısında 9.6.1932 günlü, 2004 sayılı yasalardaki suçlardan dolayı mahkum olanların, bu kanunun 352/a maddesince 647 sayılı cezaların infazı hakkındaki 4. ve 6. maddelerindeki unsurları taşımış olsalar ve Mahkemece ileride bir suç işlemeyeceklerine kanaat getirilse bile yararlanma imkanı olmadığı gibi durumlarının bu Yasa yönünden tartışılmaları mümkün değildir. Oysaki; 765 sayılı TCK'nu ve diğer özel kanunlara göre mahkum olanlar yönünden bu yolda bir sınırlandırma getirilmediğinden 647 sayılı Kanunun 4. ve 6. maddelerinden yararlanma şartları varsa Mahkemece yararlandırılmaları yönünde karar verilebilecektir.

Eski hukuk sistemlerinde rastlanan, borçlunun borcunu ödeyinceye kadar hapis edilmesi yani borç için hapis müessesesi, diğer modern hukuk sistemlerindeki gibi hukukumuzda da mevcut değildir.

Ne var ki borçlunun mallarının yerini tesbit bakımından da olsa çifte standart uygulaması kanaatini doğurabilecek İİK'nuna 3222 sayılı kanunla eklenen 352/a maddesi... "Cezalar tecil edilemez, hürriyeti bağlayıcı cezalar 647 sayılı cezaların infazı hakkındaki kanunun 4. maddesinde yazılı para cezasına ve tedbirlere çevrilemez" sözcüklerinin Anayasa'nın 10. maddesi ve başlangıç bölümünün 8. paragrafındaki "herkes kanun önünde eşittir" ilke ve prensibine ve Anayasa'nın ruhuna aykırı olduğu kanaatine varılmıştır.

Yukarıdaki nedenlere binaen Anayasa'nın 152. maddesince yüksek mahkemeden belirtilen maddenin iptalinin talep edilmesi yönünde karar verilmiştir."